Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26370
Copyright: Admont, Benediktinerstift

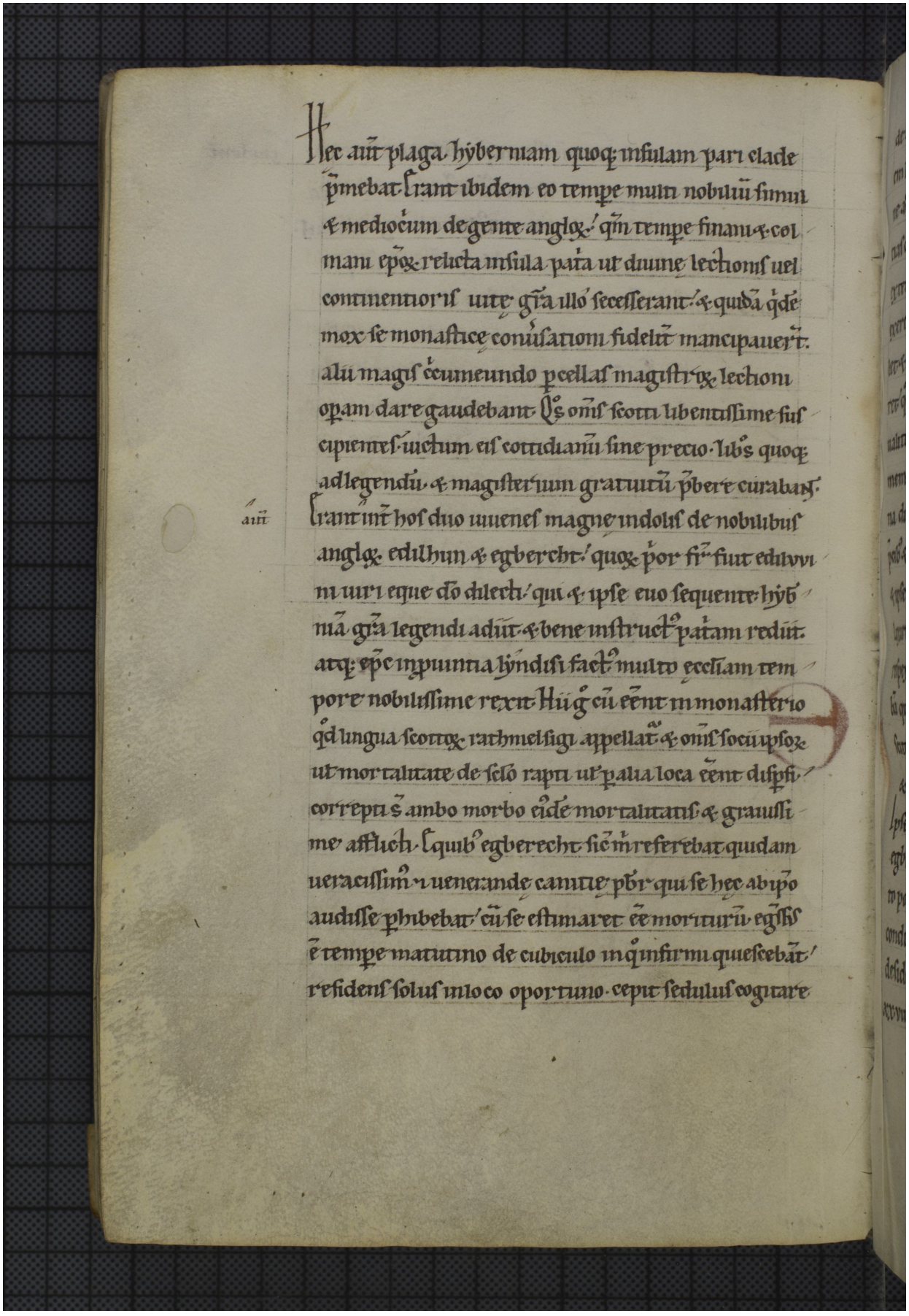

Hec aut̄ plaga hyberniam quoq; insulam pari clade
p̄mebat. Erant ibidem eo tempe multi nobiliū simul
& mediocrium de gente anglor̄. qm̄ tempe finani & col
mani ep̄or̄ relicta insula patria ut diuine lectionis uel
continentioris uite gr̄a illo secesserant. & quidā q̄dē
mox se monastice conuersationi fideliter mancipauerūt.
alii magis circumeundo p̄cellas magistrorū lectioni
opam dare gaudebant. Q̄s om̄s scotti libentissime sus
cipientes. uictum eis cottidianū sine precio. libros quoq;
ad legendū. & magisterium gratuitū p̄bere curabant.
aut̄ Erant int̄ hos duo iuuenes magne indolis de nobilibus
anglor̄ edilhun & egbercht. quor̄ p̄or fr̄ fuit edilwi
ni uiri eque d̄o dilecti. qui & ipse euo sequente hyb
niā gr̄a legendi adiūt. & bene instructus patriam rediūt.
atq; ep̄c in p̄uintia lyndisi factus multo ecclīam tem
pore nobilissime rexit. Hii g̊ cū eēnt in monasterio
q̊d lingua scottor̄ rathmelsigi appellat̄. & om̄s socii ipsor̄
ut mortalitate de sc̄lo rapti ut p̄alia loca eēnt dispsi.
correpti s̄ ambo morbo eiusdē mortalitatis. & grauissi
me afflicti. Quib̄ egberecht sic m̄ referebat quidam
ueracissim̄ ꝛ uenerande canitie p̄br qui se hec ab ip̄o
audisse p̄hibebat. cū se estimaret eē moriturū. egressus
ē tempe matutino de cubiculo in q̊ infirmi quiescebāt.
residens solus in loco oportuno. cepit sedulus cogitare